

BLUEGRASSOVÉ LISTY

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XIX, květen 2014

Reno & Harrell na Banjo Jamboree 2014 »
Rozhovor s Pepou Malinou » Dale Ann Bradley
& Steve Gulley v Pezinku » Wide Open Blue-
grass Festival...

číslo

2

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy
- » BA spolupřřádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce
- » BA pořádá výběrová kola na festival Banjo Jamboree
- » BA vítá další náměty svých členů
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 500 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zasílány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištěnu

inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.

- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » slevy ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně
- » zařazení do databáze členů – v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce
- » možnost zapůjčení aparatury
- » sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hana Hyšplerová, Lipová 336, 50732 Kopidlno** nebo **převodem na účet: 108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Hanky Hyšplerové (kontakt viz níže), která s nimi domluví podrobnosti. Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro výtisk z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Hana Hyšplerová (evidence členů)

mobil: 739 449 631

(pokud možno odpoledne mezi 16–18.00 h),

e-mail: hypera.hana@seznam.cz

Petr Brandejs (předseda)

mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz.

Petr Gärtner

(šéfredaktor BL)

mobil: 737 971 477, e-mail: petrgartner@tiscali.cz

Obsah

Bluegrassová asociace	2
Pozvánka na Banjo Jamboree 2014	4
Rozhovor s Pepou Malinou	6
Dale Ann Bradley & Steve Gulley v Pezinku	10
Reno & Harrel – Reno Bound (2013)	13
Lester Flatt – 100. výročí narození	14
Wide Open Bluegrass Festival – Raleigh – Severní Karolína	21
Bluegrass v jižních Čechách	28
Servis	29
Kalendář akcí	30

RENO & HARREL

SOBOTA 21.6.

ve 22:00

SYNOVÉ LEGEND NA BJ 2014

DOPOLEDNE

BESEDA S KAPELOU NA HLAVNÍ SCÉNĚ

ODPOLEDNE

WORKSHOPY S ČLENY KAPELY

VEČER

DEVADESÁTIMINUTOVÉ VYSTOUPENÍ

Pozvánka na Banjo Jamboree 2014

Letošní, v pořadí už 42. ročník festivalu Banjo Jamboree, se uskuteční v pátek a v sobotu 20.–21. června. Místem konání je opět areál letního kina a koupaliště v Čáslavi – Vodrantech a pořadatelem Bluegrassová asociace ČR.

V pátek začínáme jako obvykle v šest hodin večer, festival otevřít kapela **Handl**, která sbírá v jedno ocenění za druhým. Skupinu **Maňána Bluegrass Band** jsme mohli slyšet několikrát v předkolech a kapela modernějšího střihu **Grassroad** se představí v nové sestavě.

Black Jack patří k naší špičce na pomezí tradičního a modernějšího bluegrassu, brněnské **Poutníky** asi ne třeba představovat, jejich současná sestava patří mezi nejlepší v čtyřicetileté historii kapely. Po loňské pauze opět přivítáme **The Giant Mountain Band**, kapelu okolo charismatického zpěváka, mandolinisty a plodného autora, Američana Luciena Holmese. Předposlední kapelou večera bude **BG Bazar** a páteční večer zakončí **COP**, stálice i legenda naší bluegrassové scény. V sobotu začínáme jako obvykle dopoledne, letos ale trochu netradičně. Letošní hlavní hvězdou festivalu je americká kapela **Reno & Harrel**, ve které hrají synové legendárního banjisty Dona Rena – Dale Reno (mandolína) a Don Wayne Reno (banjo) spolu se Mitchem Harrelem (kytara), synem jiné bluegrassové ikony, kytaristy, zpěváka a skladatele Billa Harrela. Fanoušci a pamětníci tuto legendární dvojici nepochybně znají z vysoce ceněných nahrávek. Kapelu doplňují znamenitý houslista Robbie Wells a Ron Spears na basu. Vzhledem k tomu, že pánové se pohybovali v bluegrassové komunitě od dětství, napadlo nás, že by bylo fajn je trochu vyzpovídat. Kolem půl jedenácté nás tedy svou svižnou muzikou probere prakticky místní **Wyrton** a pak na pódiu přivítáme vzácné hosty z USA na zhruba hodinové besedě, během které bude samozřejmě možné klást dotazy z publika. **Besedu** bychom chtěli zaměřit zejména na **historii a současnost bluegrassu v USA**, pánové se budou ještě odpoledne účastnit tradičních workshopů, kde se budou věnovat hře na nástroje. Více podrobností o kapele, včetně videozáznamů, najdete na webových stránkách kapely.

Odpolední blok začne kolem třinácté hodiny kapela

The Jumper Cables. Se svým ultratradičním „Stanley soundem“ bude pokračovat prostějovský **Log** a po nich nastoupí **BlueRej**, reprezentant severomoravského bluegrassu. **Funny Grass** se věnuje tradičnější formě bluegrassu s přesahem do old-time a irské muziky. Ze zcela jiného soudku bude vystoupení legendárního banjisty **Vojty Zichy s kapelou Druhá miza**, po které do tradičnějších vod zamíří **BG Cwrkot**.

Před krátkou přestávkou, spojenou s obvyklým focením banjistů, přijde změna žánru, aby si „upikované“ ucho trochu odpočinulo. Blues, zdroj ze kterého mohou čerpat bluegrassová hudba, nám zahraje **Matěj Ptásek** a jeho **Dobré ráno blues band**. Chomutovský **Album** patří mezi stálice naší scény, následující **Beyond Belief** kolem banjisty Zdeňka Roha bude mít naopak na BJ premiéru. Slovenský bluegrass letos reprezentuje **Blueland** a po roční přestávce si vychutnáme evropskou špičku – **Monogram** - v nové sestavě. Nezanedbatelnou část návštěvníků Banjo Jamboree tvoří příznivci tradičnějších forem bluegrassu, který už léta reprezentuje Pavel Handlík s kapelou **Sunny Side**, letos rovněž v nové sestavě, následující **G-Run's & Roses** patří k tomu nejlepšímu, co lze u nás i v Evropě slyšet. Sobotní hudební maratón pak devadesátiminutovým koncertem uzavřou letošní, už zmiňovaní vzácní hosté z USA – **Reno & Harrel**.

Dvoudenním hudebním maratónem budou provázet **Petr a Pavel Brandejsovi a Sandy Nosek**. Sandy je redaktorem Českého rozhlasu Olomouc a opět se podařilo domluvit záznam z BJ, který Český rozhlas pořídí. Loňský záznam, vysílaný na vlnách ČRo Olomouc, byl vynikající a vyslal do éteru obrovskou porci současného českého bluegrassu.

Jako každoročně se chystá i doprovodný program. V sobotu odpoledne se opět budou konat **workshopy** na jednotlivé nástroje, které organizuje Ondra Kozák a kterých se zúčastní i naši vzácní hosté z USA a je připraven i program pro dětské návštěvníky.

K dispozici bude jako vždy koupaliště v areálu, jako obvykle bude možné přespat v přilehlém lesoparku. Samozřejmostí je občerstvení a také prodejní stánky, převážně s hudebninami. Připomínáme, že do areálu

festivalu **není povolen přístup psů**, nechte prosíme své miláčky doma, riziko nepřijemností je příliš velké. Potěšilo nás, že záštitu nad konáním festivalu opět převzalo velvyslanectví USA, které nás i významně finančně podpořilo. Velký dík patří samozřejmě také všem ostatním sponzorům, bez kterých by existence festivalu v této podobě nebyla vůbec možná. Mimořádné ocenění zasluhuje město Čáslav za dlouholetý, opravdu vstřícný přístup k festivalu. Srdečně zveme na letošní ročník tohoto nejstaršího

evropského bluegrassové festivalu a nezbyváá než doufat, že se vydaří i počasí a vše proběhne ke všeobecné spokojenosti. Letošní sestava kapel, včetně třešničky na dortu v podobě amerických hostů, za návštěvu určitě stojí. Těšíme se na vás!

Za organizátory Pavel Brandejš
více informací na www.banjojamboree.cz

BAČR ZVE VŠECHNY PŘÍZIVCE DOBRÉ MUZIKY NA 42. ROČNÍK NEJSTARŠÍHO EVROPSKÉHO BG FESTIVALU

BANJO JAMBOREE

účinkují

20.–21.6.2014
ČÁSLAV
Areál letního kina
a koupaliště – VODRANTY

42. ročník

RENŮ & HARREL (USA)
COP
POUTNÍCI
MONOGRAM
G-RUNS & ROSES
MATĚJ PTACZEK
& DOBRÉ RÁNO BLUES BAND
MAŇANA BG BAND
GRASSROAD
GIANT MOUNTAIN BAND
HANDL
BLACK JACK
BG BAZAR
WYRTON
THE JUMPER CABLES
LOG
BLUEREJ
FUNNY GRASS
VOJTA ZICHA & DRUHÁ MÍZA
BG CWRKOT
ALBUM
BEYOND BELIEF
SUNNY SIDE
A DALŠÍ...

Přístup psů není povolen!
Festival moderují
Petr a Pavel Brandejšovi a Sandy Nosek
Muzikantské dílny v sobotu
Možnost stanování,
občerstvení a parkování
Prodej CD a hudebnin
V sobotu koupání
v ceně vstupenky
Prodejní výstava
výrobců
hudebních
nástrojů
a příslušenství

BA
Programová
Česká
republika

www.banjojamboree.cz

ROZHOVOR s Pepou Malinou

Pepa Malina, nejmladší z bratrů Malinových, vynikající houslista, kterého jsme mohli slyšet v mnoha hudebních tělesech nejrůznějších žánrů stejně tak, jako na řadě hudebních nosičů. Pochází z mého rodného Náchoda a tak byl rozhovor s ním pro mě obzvláště zajímavý. Přeji příjemné počtení.

Obligátní otázka na začátek: Jak ses, Pepo, k bluegrassové muzice dostal a kdy, případně kudy ta cesta vedla?

Asi poprvé jsem začal bluegrass registrovat někdy kolem dvanáctého roku mého života, kdy jsem v Machově na kopci viděl na festivalu poprvé Bluegrass Cwrkot, tehdy tuším s hostem Jackem Tottlem na mandolínu. Taky si pamatuju, že tam hrál Petr Brandejs Band s houslistou Vláďou Pavlíčkem (dnes Vladimír Mišík) a Martinem Ledvinou. To byl pro mě hodně silnej zážitek a vím,

že jsem si říkal, jak by bylo skvělý tam taky někdy stát. Po čtyřech letech se mi to povedlo na tom samém místě s královédvorskou kapelou Flock. Jinak moje úplně první kapela bylo náchodské Posekáno, kde hráli bratři Peroutkové, „Kapr“ a Pavel Vajsar. S touhle kapelou jsme dokonce hráli v Náchodě na dětském dnu v zámeckém amfiteátru, který moderoval Jan Rosák!

Na tohle vystoupení taky moc rád vzpomínám. Dneska už to není nic světoborného, ale na začátku devadesátých let byla návštěva Jacka Tottla opravdovou událostí. Jinak mám pocit, že Petr Brandejs Band vznikl až později, ono těch akcí v Machově bylo víc. Můžeš zavzpomínat na své úplně muzikantské začátky? A začínal jsi na housle?

Když mi bylo asi sedm let, táta se mě zeptal, jestli bych nechtěl hrát na housle. No, já z toho

samozejmě neměl rozum, tak jsem začal navštěvovat náhodskou LŠU. Vzpomínám si na starého učitele, pana Škodu. Měl kabinet na půdě školy, kde byla vycpaná zvířata a spousta jiných pokladů a chodit k němu bylo tak trochu dobrodružství. Strašně mě nebavila nauka. To mi užstalo dodnes.

Ovládáš ještě další nástroje?

Hraju trochu na kytaru, něco málo na flétnu a naučil jsem se G na mandolíně.

Ty máš nějaké oficiální hudební vzdělání, třeba konzervatoř?

Kromě ZUŠ Náchod, jsem obdržel vzdělání na pražské Konzervatoři Jaroslava Ježka.

Jak Tě bavila ZUŠ a jaké to bylo na konzervatoři? Ptám se, protože já mám občas pocit, že zejména ZUŠ leckomu muziku spíš znechutí...

Pro mě byla zprvu Zuška spíš taková povinnost vůči rodičům. Cítil jsem asi jakýsi smysl vzhledem k muzicírování bratrů, ale zároveň mě do toho naši nikdy nenutili. Za což jsem jim dodnes vděčný. Později jsem začal navštěvovat orchestr, kde bylo spousta vrstevníků a srandy a to mě možná udrželo v liduše až do konce. Jinak základy držení houslí a smyčce jsem se později musel přeučovat až na konzervatoři. Dalo mi to asi dva roky dost tvrdé práce. Cvičil jsem 5–6 hodin denně. V tom spatřuju asi největší smysl konzervatoře. Naučila mě cvičit a věnovat se detailům. Tedy hlavně můj učitel Lukáš Kuta, který byl dost veliký pedant.

Jaké jsi měl ve svých začátcích muzikantské vzory?

Největší vzory byli mí dva bratři Luboš a Pavel.

Vždycky jsem se těšil, až přijedou, a bude se hrát a povídat. Bavilo mě s nima jen být a poslouchat. V Bražci je taková tradice, kterou začali před mnoha lety bráchrové. Každý rok, 25. prosince večer, jdeme do hospůdky na Ostrovech v překrásném Pekelském údolí a hraje se až do rána.

Měl jsem od bráchrů pár nahrávek na kazetách – New Grass Revival, Laurie Lewis, Mollie O'Brien, ale poslouchal jsem taky LP desky, například Zelenáče, Beatles, Žalmana. Hodně mě posunula deska Svati Kotase Pozdě v noci. Housle mu nahrával Tomáš Mach – postahoval jsem si všechny jeho sóla, o pár let později mě učil na konzervatoři a teď spolu občas chodíme na pivo.

A Tvé houslové vzory z USA, můžeš je vyjmenovat a případně nějak charakterizovat jejich hru?

Můj životní vzor je Stuart Duncan. Dnes už legendární houslista Nashville Bluegrass Bandu, který ovlivnil generace houslistů po celém světě. Dokonale slouží celku, neruší, líbí se mi jeho tón, procítěnost a univerzálnost. Trochu jiný přístup k muzice má Darol Anger, který si zahrál v roce 2013 v pražském hotelu Boscolo spolu s Mikem Marshalllem a Jaromírem Honzákem. Anger je hodně pudový muzikant, krásně si hraje s dynamikou a tónem. Umí zahrát bluegrass, swing, klezmer. Jednu dobu jsem poslouchal francouzské jazzové houslisty Jean Luc Pontyho a Didier Lockwooda.

Na současné bluegrassové scéně se moc neorientuju. V době, kdy jsem si stahoval houslová sóla z desek Tony Rice a N.G.Revivalu, ještě nebyl internet. Měl jsem jednu desku na dva měsíce a víc nic, tak jsem se ji naučil.

Můžeš připomenout kapely, ve kterých jsi působil?

Tak od začátku: Posekáno, PRACH, Flock, Petr Brandejs Band, Fifty Fingers, Fragment, P.R.S.T., Jimmy Bozeman, Cop, Druhá Tráva, Monogram, Malina Brothers. Asi jsem trochu promiskuitní..

No, to je úctyhodný výčet. Mám v té souvislosti jeden dotaz, při tomhle záběru, zabýváš se někdy stylem hraní? Nejsem houslista, ale myslím, že už jen styl hraní je hodně odlišný u řekněme tradičního bluegrassu – jazzu – trampské muziky. Dá se to vůbec nějak přecházet z jednoho stylu do druhého?

Řeším trochu styl při nahrávání. Když mě osloví kapela která hraje country, nebudu hrát bluegrassově, ale spíš se umírám a zakomponuju nějaký shuffle. No prostě, hraju jak cítím. Rozlišuju pudově. Neumím klasiku a nemám klasický tón. To je jako když jsi zvyklý na manuál a pak přeseď do auta s autematem. Musíš se přizpůsobit.

Celkem čerstvý je Tvůj odchod od COPu, co Tě k němu vedlo?

To, co mě k Copu přivedlo. Zvědavost po něčem novém, jít dál. S Copem jsem strávil dost intenzivně krásných pět let na pódiu. Až po čase jsem si uvědomil, jak je úžasný, že tu je kapela, na kterou lidi opravdu chodí, má své fanoušky, kteří pořád přibývají a drží si třicet šest let svou tvář. Kdo to vydrží? Fakt je, že jsem k závěru svého působení u Copu víc pociťoval generační i názorové rozdíly. Když jsem koncem roku 2013 dostal nabídku hrát s Monogramem, už jsem se nemusel moc rozhodovat. S klukama od Copu jsme si řekli, že si spolu dáme v létě na nějakém festivalu panáku. Už se na něho těším

Teď něco pro houslisty, na jaký hraješ nástroj a jaké používáš struny?

Hraju na housle od pana Mathiase Heinickeho

z roku 1936. Vyhovuje mi jejich vyrovnaný, trochu středovější zvuk. Dá se z nich docela dost vyždímat. Pokud jde o struny, vyzkoušel jsem syntetické Evah Pirazzi od Pirastra nebo struny Peter Infeld od Thomastika. Teď mám natažené kovové Helicore od D'Adaria. Je to věda. Pořád je co zkoušet a měnit.

A ještě jeden podobný dotaz. Co bys doporučil začínajícím houslistům? Mně se totiž zdá, že housle jsou velmi těžký nástroj, respektive, že hrozně dlouho trvá, než se z nich začnou linout aspoň trochu přijatelné zvuky. U banja nebo kytary to jde výrazně rychleji, o base ani nemluvíme. Tak jak na to, aby zájemce u houslí vydržel?

Poslouchat muziku, stahovat si sóla a cvičit.

Můžeš přiblížit kapely a uskupení, ve kterých v současnosti působíš?

S Jimmy Bozemanem už hraju třináct let. Je to kamarád, který mě vzal do Ameriky, naučil mě, nedělat si nic z lidí, tím myslím zbavit se veliké trémy. Léta jsme hráli v jedné pražské hospůdce pro turisty k jídlu. To byla největší škola. Jimmy je naturální muzikant, baví mě jeho písničky a pohoda, která s ním je na pódiu.

Monogram je pro mě teď největší výzva. Našlapání muzikanti, kteří tě pořád táhnou dál a nutí na sobě pracovat. Líbí se mi ten vklad, který každý jako jednotlivec přinesl. Jindra píše moc hezký písničky, výborně hraje a zpívá a má energie na rozdávání. Kluci Jahodovi jsou sehraný metronom, mají skvělý tón a nápady a dobře jim ladí vokály. Líbí se mi, jak Pavel mluví k lidem v hledišti a když se na sebe na pódiu podíváme, je tam klid a pohoda. Všichni do jednoho dokážou kluci o muzice debatovat a říct názor tak, že to neurazí. To je asi dost důležitý. Prostě si vyhovujeme. Doufám že to vydrží.

No a Malina Brothers, to je návrat ke kořenům. Jak hudebním, tak rodinným. Tahle kapela je o písničkách, tradici, pohodě. Nikdy jsem ani nedoufal, že bychom spolu mohli takhle hrát a ještě když to baví lidi kolem, chodí na koncerty a kupují desky.. To je největší odměna. Moc si toho vážím.

Na kterých CD Tě můžeme slyšet?

Neúplný seznam desek na kterých jsem hrál je na mých stránkách. V současné době jsem natáčel něco pro kamaráda z mládeži, písničkáře Honzu Resla z Jaroměře. Podílel jsem se na debutové desce countrymana Daniela Királyho, teď dodělávám housle slovenské skupině Neznámi (moc pěkné country) a čeká mě natáčení na novou desku Žalman & spol. Divím se, že mi pořád někdo volá a jsem za to rád. Tahle tvůrčí činnost mě opravdu baví.

Mimochodem, Ty se hudbou živíš?

Ano, hudbou se živím už od dětství, proto jsem tak hubenej :-).

Přesně tak, já se hudbou neživím a proto jsem asi tak tlustej. Jaké máš plány do budoucna, zejména tedy muzikantské?

Rád bych se zase vrátil ke cvičení na nástroj, teď tomu moc nedám. Chtěl bych si udržet nějakou formu, abych byl rozehraný a nemusel se omezovat vlastním tělem. Ono dá fušku přemluvit mozek, aby dělal to, co chceš, natož ruce..

Jakou muziku rád posloucháš dnes a co bys doporučil? A nemusíš se omezovat jen na bluegrass

Já vlastně obecně moc muziku neposlouchám a rád se vracím k dávno objevenému. Nedávno jsem slyšel po strašně dlouhé době píseň Crazy

Diamond od Floydů na LP desce a tak mě to vzalo, že si snad zase zprovozním gramofon.

Baví mě třeba Jeff Lorber, takový pop-jazz, nebo Peter Rowan, Dust Bowl Children, to se neoposlouchá. Rád si zajdu na muziku do pražského klubu Jazz Dock. V současné době asi žánrově nejrozmanitější klub u nás. Rád si nechám něco doporučit .

Sleduješ současné dění na české, případně zámořské bluegrassové scéně? A něco Tě na ní v poslední době zaujalo?

Poslední dobou se spíš věnuju focení, zahradě, kolu a ženě. O současném dění v bluegrassu se víc dovídám od svých spoluhráčů a z různých pozvánek a serverů. Ale Blue Highway, nebo Special Consensus v Praze jsem si ujit nenechal.

Jak vidíš budoucnost bluegrassu v příštích letech, ať už u nás nebo v Evropě či v USA?

No, vzhledem k mé neinformovanosti, bych se rád vyvaroval nějakých soudů, ale vidím, že publikum nejen u nás pomalu stárne a prvotní porevoluční opojení už taky necítím. Oproti tomu je u nás několik, řekl bych, velmi kvalitních pravidelných workshopů, které snad skýtají určitou naději do budoucna. Myslím ale, že ten, kdo zažil atmosféru táborových ohňů a probdělých nocí v přírodě s kytarou v ruce, se muziky jen tak nevzdá.

Pepo, děkuji moc za odpovědi a přeji vše dobré, pohodu a fůru dobré muziky.

V dubnu 2014 se ptal Pavel Brandejs

Dale Ann Bradley & Steve Gulley v Pezinku

Na své dubnové dvoutýdenní evropské šňůře absolvovala tato dvojice, společně se svou slovenskou doprovodnou skupinou, celkem sedm koncertů, a to v Čechách, Německu, Švýcarsku a na Slovensku. Jela jsem se na ně podívat do Pezinku. Lákadlem byla také jejich, pro mě zatím neznámá, slovenská předkapela **Bill Faster**. Koncert a vlastně celou šňůru pořádal Richard Ciferský se svou agenturou Blue Velvet Music. Tradice podobných pravidelných bluegrassových večerů v Pezinku se datuje od roku 1998.

V místním kulturním domě nás Richard všechny srdečně přivítal a na jevišti se vzápětí objevila kapela Bill Faster. Z jejich členů se vyklubali mí staří známí: kytarista, písničkář a hlavní zpěvák **Dušan Hronec** (Meantime, Candy Floss), snad nejlepší slovenský mandolinista **Michal "Bajo" Barok** (29 Strings, Candy Floss atd), basista **Anton Naroda** (Candy Floss) a pochopitelně také pořádatel banjista **Richard Ciferský**, vám jistě známý z kapel 29 Strings, Fragment a dalších.

Richard jezdí pravidelně do Ameriky od roku 2003. V roce 2012 si tam měl příležitost zahrát s kapelami Valerie Smith & Liberty Pike, Carrie Hassler, Louisou Brancomb, Goldheart Sisters. Loni tady zorganizoval a absolvoval první šňůru s Dale Ann Bradley & Steve Gulleyem. Název kapely, přeložený do češtiny jako Rychlejší Bill prý vznikl z toho, že sice vycházejí z hudby Billa Monroea, ale protože čas se nezastavil, dnešní mladí muzikanti si hrají bluegrass po svém a v trochu jiném duchu

Předvedli nám převážně svoji vlastní kapelní tvorbu. Hned na začátek na nám zahráli tu první, kterou si můžeme poslechnout a také shlédnout jako oficiální video klip na jejich stránkách www.billfasterband.com. Další byla od Johna Weissbergera I'M ALL RIGHT. Bajo se nám také představil jako sólový zpěvák v písni ONLY TIME CAN MAN BROKE HIS HEART. Druhým hlasem se k němu přidal jako host Steve Gulley, nádhera! Název další Bajovy instrumentálky jsem přeslechla, ale bylo to MASO! Moc se líbila další kapelní

ARE YOU LOST a zakončili newgrassovou vypalovačkou ALL I FEEL. Napsal i zaspíval ji opět Dušan Hronec. Hoši jsou vynikající, mají na to, udělat díru do světa. Už se těším, jak je opět uvidím v létě ve Francii, na festivalu v La Roche sur Foron.

Z jeviště odešel pouze Dušan Hronec, ostatní tři tam zůstali jako doprovodná kapela pro americké hvězdy a na scénu nastoupili **Dale Ann Bradley & Steve Gulley**. Srdečně nás pozdravili a zahájili písní SEND THE ANGELS DOWN.

Dale Ann Bradley byla už pětkrát (v letech 2007, 2008, 2009, 2011 a 2012) oceněna IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace) jako zpěvačka roku. Poprvé jsem o ní slyšela koncem devadesátých let, když ještě byla členkou dívčí kapely *New Coon Creek Girls*. Napřed vám tedy o ní něco málo napíšu. Narodila se v roce 1965 a vyrůstala v uhelné oblasti Appalačských hor v Kentucky jako dcera horníka a zároveň přísného pastora církve Primitivních (ve slova smyslu původních) baptistů. Doma neměli ani tekoucí vodu a jenom jednu zfušovanou elektrickou zásuvku s prodlužovací řňňrou, o které prý ani netušili, jak je nebezpečná. Na ní byla napojena lednička a ventilátor a rádio, které hrálo jenom občas. Jejich přísné náboženství jim nedovolovalo používat v kostele hudební nástroje. Zpívalo se pouze a capella z malého zpěvníčku. Časem jejich rodině někdo daroval starou černobílou televizi, potom prý měli sem tam možnost shlédnout Porter Wagoner Show z nejbližší TV stanice. To byla jediná zábava.

Když jí bylo čtrnáct, dostala svou první malou kytaru. Hudební kariéru jí pomohl nastartovat přítel její matky, nabídl Dale Ann možnost vystupovat s kapelou *Backporch Grass*. Později, když již začala psát vlastní písničky, si sem tam zajela do Nashvillu. Doufala že se tam jednou uchytí. Na zpáteční cestě se zastavila v legendár-

ním historickém městečku Renfro Valley a tam jí nabídli angažmá. Vystupoval tam i Steve Gulley. Znají se spolu už devětadvacet let a jsou dobrými přáteli. Moc rádi spolu zpívají a jejich hlasy nádherně ladí. V Renfro Valley se také seznámila se skupinou *New Coon Creek Girls*. Po čase s nimi začala hrát. V jejich kapele byla do roku 1997 a natočila s touto kapelou čtyři alba pro Pinecastle Records. U této firmy vyšlo i její první sólové cédéčko, *East Kentucky Morning*, které odstartovalo její hvězdnou kariéru.

Vždy si přála spolupracovat s geniální banjstkou Alison Brown, i to se jí splnilo. Její poslední tři cédéčka už vyšly na jejich Compass Records. Prezentuje zpravidla vlastní tvorbou, ale ráda zpívá i klasické rockové hity a také písničky Billa Monroea. Je rovněž držitelkou ocenění za projekt Daughters of Bluegrass a mnoha jiných.

Steve Gulley se svým sametovým tenorovým hlasem nabitým emocemi se proslavil již historickém Renfro Valley v Kentucky, ještě dávno před nástupem do kapely *Doyle Lawson & Quicksilver*. Později se stal jedním zakládajícím členem skupiny *Mountain Heart*. S nimi nahrál jako hlavní zpěvák pět projektů, které získaly řadu ocenění. Později založili společně s Alanem Bibeyem a Philem Leadbetterem vynikající skupinu *Grasstowne*. Je žádaný nejen jako zpěvák a kytarista, ale stal se z něho i známý producent. Nahrává s veličinami jako Ronnie Bowman, Dan Timinski, Tim Stafford, David Parmley, a pocho-pitelně s Dale Ann Bradley. I on má vlastní sólové cédéčko s názvem *SOUNDS LIKE HOME* a patří k nashvillské písničkářské špičce. Napsal mimo jiné společně s Timem Staffordem vítěznou píseň roku 2008 – *THROUGH THE WINDOWS OF A TRAIN* pro *Blue Highway*.

Dale Ann nám popovídala o té letošní přišerné americké zimě a na to konto zaspívala svou *SOMEWHERE SOUTH OF CRAZY*. Následoval jejich nejno-

vější nádherný duet YESTERDAY'S GONE. Její otec – pastor – si prý vždy přál, aby nahrála také nějaké duchovní písně a tak mu věnovala I GONNA LIVE FOREVER od Billy Joe Shavera. Nádherná byla i další MOUNTAIN HEART a z bluegrassu trochu vybočili písní SUMMER BREEZE od Jamese Sealse. Oba milují starou country a zvukaři Peterovi Szabadoszovi věnovali country hit od Ray Price DON'T YOU EVER GET TIRED OF HURTING ME. Představovali si, jak by si s nimi rád zahrál na steel kytaru. To jim tedy tutově sedlo! Další byla vražednická balada dle pravdivého příběhu ze čtyřicátých let, nazvaná RUN RUFUS RUN. Jedná se o chudém otci se sedmi dětmi, který si přivydělává pálením moonshine (domácí kořalka) a posílá svého nejstaršího syna Rufuse ji prodávat. Že to špatně dopadlo, to si můžete domyslet. Poslední před přestávkou byl hit Rickyho Skaggse z jeho country období, tentokrát v bluegrassové podobě, ONE WAY RIDER.

Pak v podání Steva zazněla DOING MY TIME od Johnyho Cashe a následoval náboženský duet I PRESSED THROUGH THE CROWD. Bylo by slyšet i jehlu spadnout a jistě nejenom mně naskočila husí kůže. Na Stanley Brothers si vzpomněli písní OUR LAST GOODBYE TODAY a pak zazněla další instrumentálka, kde dominoval Bajo s mandolínou. Večer se pomalu blížil ke konci. Nezapomněli nám připomenout také Osborne Brothers s písničkou BIG SPIKE HAMMER. Steve nám prozradil, že jeho nejmilejší zpěvák byl George Jones, který se loni odebral do nebeské kapely a zazpíval nám jeho srdceryvnou THE GRAND TOUR. Zase ta husí kůže a neutichající potlesk. Poslední měla sice být I'M NOT THE GIRL I USED TO BE, ale to si pochopitelně obecenstvo nemohlo nechat líbit a vytleskalo si přídavek THERE'LL BE SHOUTING ON THE HILLS OF GLORY. Byl to zase jeden z večerů, na který se nezapomíná. Kdo je nezažil, má čeho litovat.

Druhý set začala Dale Ann písničkou Chrise Sturta JULIA BELLE. Celý sál k tomu pleskal do rytmu.

Lilka Pavlak, Bůlach 27.dubna 2014

BLUEGRASS NA MLEJNĚ

9.8.2014 od 14 hod.

Jandourkův mlejn – Sedliště u Starých Hradů

okres Jičín – Východočeský kraj

Pozvání přijaly tyto kapely:

**ALBUM, GRASS ROAD, COP, TWISTED TIMBER,
BLUE GATE, BG CWRKOT, FAIR PLAY GRASS, WOMACKLEE**

Spaní je možné v areálu mlejna i v případě deště v budově (spacák s sebou).
Občerstvení zajištěno. Vstupné: 150 Kč

Více info na: bluegrassnamlejne.webnode.cz

Reno & Harrel – Reno Bound (2013)

RENO BOUND – GIFT OF LOVE – EX MISSES JONES – SWEET MISS SARAH JANE – A DOLLAR DOWN – VERIZON TO VERIZON – WATCHIN' NASCAR – MOUNTAIN ROAD – GOLD DIGGER – MISTER BOTTLE – BLACK DIAMONDS – BIG TRAIN

Jak určitě mnozí z Vás zaznamenali, uvítáme na letošním Banjo Jamboree hosty nadmíru vzácné, kapelu Reno & Harrel z USA. O kapele jsme podrobněji psali již v minulém čísle BL, nyní přinášíme recenzi jejich CD z roku 2013, kterou přinesl server Bluegrass Today:

Většinu bluegrassových fanoušků připomenou jména Reno a Harrell šedesátá léta a kapelu, jejímiž frontmany byly bluegrassové legendy Don Reno a Bill Harrel. Nicméně někteří mohou být zaskočení tím, že se tato jména opět začínají objevovat na bluegrassových akcích (například Wide Open Bluegrass Street festival v Raleigh v Severní Karolíně) a zajímá je, kdo se vlastně na pódiu objeví. Ne, nejde tak úplně o nějakou kapelu vzdávající hold bluegrassovým veteránům, o nějaký „tribute band“. Namísto toho uvidíte verzi kapely z roku 2010, kterou tvoří Dale a Don Wayne Reno a Mitch Harrel, celoživotní muzikanti a přátelé od dětství, kteří jsou ve stopách svých otců. Nedávno natočili své první album, Reno Bound, obsahující verze klasických věcí Dona a Billa i řadu nových skladeb.

Dvanáct věcí na CD RENO BOUND je z větší části v tradičním duchu a evokují originální legendární dvojici Reno & Harrel. Album začíná titulní skladba RENO BOUND z pera Billa Harrela o muži, který odchází z města poté, co mu byla jeho milovaná nevěrná. Tahle skladba určitě potěší milovníky tradičního a energického bluegrassu. GOLD DIGGER je další Harrelovou skladbou o ženě s chladným a vypočítavým srdcem, která využívá zpěváka kvůli penězům a ten jí přeje osud horší než smrt – zlatokopa. Skladba začíná pěkným kytarovým sólem a má příjemnou vícehlasou harmonii. Dočkáme se i připomínky autorského talentu Dona Rena ve skladbách, jako je

sladkobolná píseň v náladě klasické country s vkusným banjem Dona Wynea Rena – GIFT OF LOVE. Další je oblíbená klasická píseň MOUNTAIN ROAD, další se songů ala „...nevrátíš se domů víc...“.

BLACK DIAMONDS je šlapající hornická písnička o těžkém životě uhlokopů, kterou nahrál také jiný legendární syn, Ralph Stanley II., na svém CD BORN TO BE A DRIFTER. Jedna z nejvíce za srdce beroucích „lonesome“ skladeb na albu je MISTER BOTTLE, určená tomu jedinému, co zpěvák v životě nikdy nezklame. Mitch Harrel přispěl dvěma originálními skladbami. VERIZON TO VERIZON je písnička připomínající country hudbu devadesátých let o muži, který ví, že nemůže být se svou láskou, ale plánuje udržení vztahu pomocí telefonu. WATCHIN' NASCAR je zertovná věc o manželovi, jeho zálibách a protivné ženě.

Všichni muzikanti verze Reno & Harrel 2013 jsou nepochybně talentovaní a celé album je znamenitě pojato v tradičním duchu. Mitch Harrel nabízí sameťový lead zpěv, Don Wayne Reno přispívá banjem a Dale Reno hraje na mandolínu a kytaru. K natáčení byl přizván výborný houslista Robbie Wells a Ron Spears na basu. Na albu také hostuje v titulní skladbě Clay Jones na kytaru.

Bluegrassovní fandové, mající v oblíbě nahrávky Rena & Harrela z šedesátých let, si mohou vychutnat klasické skladby na CD Reno Bound. Tihle synové bluegrassu znají své tatíky a když je interpretují, odvádějí dobrou práci.

Tolik recenze a my bychom rádi pozvali všechny fandky dobrého bluegrassu na jedinečné vystoupení kapely na letošním BJ, kde si samozřejmě budete moci CD zakoupit a nechat podepsat, případně se vzácnými hosty probrat slasti a strasti života bluegrassového fandky nebo muzikanta a to jak na dopolední besedě, tak i na odpoledních dílnách.

Pro BL připravil a přeložil a upravil Pavel Brandejs.

Lester Flatt – 100. výročí narození

V letošním roce bude nepochybně hojně připomínáno sté výročí vypuknutí první světové války. Roznětkou tohoto konfliktu, který přinesl utrpení a smrt milionům lidí a mimo jiné také rozpad monarchie, ve které žili naši předkové stovky let, byl atentát na Františka Ferdinanda v Sarajevu 28. června 1914. Omlouvám se nepřátelům dějepisu, ale mám pocit, že občas nezaškodí dát si pár událostí, které se staly ve stejné době, dohromady. Bývá to minimálně velmi zajímavé.

O pouhých devět dní dříve se totiž v roce 1914 narodil Lester Raymond Flatt (19.6.1914 – 11.5.1979), jedna z ikon amerického bluegrasu. Letošní Banjo Jamboree se tedy koná jen den po stém výročí narození tohoto obdivuhodného muzikanta.

O životě a hudbě Lestera Flatta už bylo napsáno mnohé. V tomto čísle BL Lestera Flatta připomeneme rozhovorem, který s ním nedlouho před smrtí vedl jeho dlouholetý přítel, kytarista, mandolinista a hlavně, alespoň pro mě, nejlepší tenorový zpěvák, který kdy s Flattem zpíval – curly Seckler. Mimochodem, curly pořád aktivně vystupuje a letos oslaví své devadesáté páté narozeniny. Rozhovor před lety přeložil Milan Leppelt.

CURLY: Co je to za kytarový běh, který každý nazývá „Lester Flatt Run“ nebo Lester Flatt „G“?

LESTER: No, ten G run, co dělám, nazývám „sizzors G“. Provádím ho užitím prostředníku a prsteníku levé ruky. Prostředník je na šesté a prsteník na první struně. Je to něco s čím jsem začínal, když jsem poprvé pracoval s Billem Monroem. Hráli jsme tak rychle, že jsem musel mít něco, s čím bych se vrátil, takový usazovač doby. Vždy jsem užíval kapodastr a hrál jsem v G pozici skoro ve všech písních. Nikdy jsem si

nemyslel, že jsem začal něco nového. Ale tenkrát měly všechny radiostanice živý kapely a jak jsme cestovali, tak jsme poslouchali různé kapely a pak jsem slyšel, že všichni kytaristé užívají ten stejný run. A tak tomu někdo začal říkat „Lester Flatt G Run“.

CURLY: Kdy jsi začal hrát s Billem Monroem?

LESTER: V únoru 1944. Předtím jsem hrál s Charlie Monroem v Karolínách. Bill mi zavolaal a zeptal se, jestli s ním chci hrát v Opry.

CURLY: Přinesl jsi do Monroeovy kapely nový sound?

LESTER: Možná trochu. Ale ne tolik, co nastalo po příchodu Earla. Bill užíval akordeon a jeden kluk dole z Floridy hrál na basu a elektrickou sólovou kytaru.

CURLY: Napsal jsi už nějaké písně, než jsi přišel pracovat k Billovi?

LESTER: Měl jsem nějaký, asi tři. Když jsem poprvé nahrával s Billem, udělali jsme jednu z mých písní Will You Be Loving Another Man. Pak jsme nahráli Sweetheart You've Done Me Wrong a How Would You Like Being Lonely. Napsal jsem ty písně sám, ale dal jsem Billovi polovinu autorských práv, což tenkrát bylo zvykem. Bylo vždy povinné dát kapelníkovi polovinu podílu v tvých písních.

CURLY: Když jsi začal hrát s Billem, měl v kapele banjo?

LESTER: Několik týdnů před mým příchodem k Billovi si najal Stringbeana. String hrál to, čemu jsme říkali „drop thumb style“. Rád poslouchám takové banjo, můj táta hrál tímto stylem a myslel jsem, že String je světově, ale jeho banjový hraní nevyhovovalo dobře tomu, co jsme hráli. Hrozně se vlekl a vyhazoval nás z rytmu. Brzy odešel a jak víš, stal se hvězdou ve svém stylu.

CURLY: Jak dlouho po Stringově odchodu trvalo, než přišel ten mladík z Shelby v Severní Karolíně?

LESTER: Trvalo to asi rok, než se Earl přidal k Billovi a ke mně v Opry.

CURLY: Pověz, co jsi říkal na to, když tě Bill požádal, aby sis Earla poslechnul?

LESTER: No, byli jsme jednu noc v Opry, když ke mně Bill přišel a chtěl po mně, abych šel do zákulisí a poslechnul si toho mladého banjistu a řekl, co si o tom myslím. Řekl jsem Billovi, že co se mě týká, může banjo klidně nechat ve futrálu. Ale když jsem tam přišel a proklestil si cestu, abych ho viděl a slyšel, oněměl jsem. Nikdy jsem nikoho neslyšel takhle hrát na banjo. Uměl lítat

po celým hmatníku a dělal věci, kterým se dalo těžko uvěřit. Bill se zeptal: „Co tomu říkáš?“ Já mu řekl, že jestli ho může najmout, ať mu dá cokoliv.

CURLY: Myslím, že jsi říkal, že ho poslouchal i Strýček Dave Macon. Co tomu říkal?

LESTER: No, Strýček Dave tam stál se svejma svítícíma zlatejma zubama a s Earlem tam ještě hráli dva nebo tři na kytaru, basu a tak. Po několika minutách poslechu řekl: „Starou belu, možná může hrát v kapele, ale vsadím se, že neumí zazpívat ani notu.“

CURLY: Změnil jsem s příchodem Earla sound, který jste měli?

LESTER: Ó já, změnilo se všechno na světě. To bylo něco, co jsme oba s Billem hledali a když jsme dostali Earla, byl to sound, který tu byl poprvé. Někde možná byl podobný, ale my jsme měli to, co se mělo stát známým jako „bluegrass music“.

CURLY: Jak dlouho jste ty a Earl pracovali u Monroea?

LESTER: Já jsem přišel dělat pro Monroea v únoru 1944 a Earl přišel v roce 1945. Zůstali jsme až do roku 1948, když jsme odešli, abychom zformovali Foggy Mountain Boys.

CURLY: Existoval ten sound, kterému teď říkáme bluegrass předtím, než jste s Earlem přišli k Monroeoovi?

LESTER: No, nechci žádným způsobem Billovi ublížit, ale měl bych říct ne. A dnes, pakliže nemáš tříprsté banjo, nebudou to nazývat bluegrass.

CURLY: Chci tím říct to, že před tebou a Earlem tento druh muziky nebyl k slyšení. Pamatuji si,

že v China Grove (Curlyho rodné město) každý říkal: „Co se stalo s muzikou Billa Monroea? Nezní tak jako kdysi.“

LESTER: Myslím, že jsme ji hráli první.

CURLY: No, když jsi odešel, vzal sis ten stejný sound s sebou.

LESTER: Ano. Vzali jsme si to samé, co jsme dělali s Billeem. A měli jsme taky nějaký šance na televizní pořady. Když jsme s Earlem vyjeli s naší kapelou ven, tato muzika byla spojovaná s Jihem a my ji vynesli až do států Nové Anglie (severovýchodní státy USA) a tak začali mluvit o novém soundu Flatta a Scruggse a my to už děláli tak tři, čtyři roky.

CURLY: Kde jste po zformování Foggy Mountain Boys poprvé začali hrát?

LESTER: Nejdřív jsme si hráli chvíli nahoře ve Virginii, kde jsme se dávali dohromady a pak jsme šli dělat k WCYB v Bristolu.

CURLY: Pamatuješ si datum prvního show, po tom co jste s Earlem přišli k WCYB?

LESTER: Název města si nepamatuju. Bylo to někde nahoře v Kentucky.

CURLY: Neříkals mi, že jeden chlap jel na mule kolem dvaceti mil, aby vás ten večer slyšel?

LESTER: Měl tam jednu uvázanou k železnému zábradlí a říkal, že na ni jel dvacet mil. Samozřejmě, když někde hraješ poprvé, nevíš co bude, ale my jsme byli polichocení, že jsme hráli dvakrát plnému baráku, myslím, že to byla soudní budova, ale nemůžu si vzpomenout na jméno města.

CURLY: Jak dlouho trvalo, než jste s Earlem dali dohromady váš první zpěvník?

LESTER: To bylo krátce po tom, co jsme přišli do Bristolu. Nevím přesně, kolik to bylo tejdňů.

CURLY: Myslím, žes mi říkal, že na rádiu jste mohli pouze ten zpěvník uvést.

LESTER: Jo, nechali nás to jenom na rádiu čtyři tejdny propagovat.

CURLY: Kolik jste jich prodali?

LESTER: Teď si nevzpomenou přesně, kolik jsme toho prodali na vystoupeních, ale poštou jsme rozeslali 10.000 zpěvníků.

CURLY: Jaký jsi měl názor na mě, když jsme se poprvé setkali? Myslím, že jsi něco chlapcům o mně řekl, co jsi tu noc odjel.

LESTER: Ha, ha, dobře. Nikdy na to nezapomenou, Curly. Stáli jsme před budovou, než začalo vystoupení a já tě viděl přijíždět dolů z kopce prodlouženým Packardem a chvíli jsme si povídali. A na cestě zpátky tu noc jsem řek: „Myslím si, že v něm je něco trochu elegantního.“

CURLY: Krátce po tom jsem přijel do Bristolu a zeptal se tě na práci, jestli někoho nepotřebuješ. Dali jsme se dohromady a zazpívali si pár věcí a za pár měsíců jsi mi zavolal. Já byl dole v Augustě v Georgii, kde jsem dělal s Jimem a Jessem a chytil jsem rychlý bus, ne takový v jakým jsi mě viděl v Bristolu. Myslím, že na něm bylo Greyhound a začal jsem dělat pro tebe a Earla. A má otázka zní: změnilo to nějak sound Foggy Mountain Boys?

LESTER: Zcela jistě změnilo. Curly, nikdo v showbusinessu nemá takový sound tenoru jako máš ty.

CURLY: Asi po roce, nebo tak, jsem odešel a přišel Everett Lilly a myslím, zpíval jedním z nejnemnějších tenorů jaký jsem kdy slyšel.

LESTER: Everett byl dobrý tenorový zpěvák, ale nesoouněl se mnou tak jako ty.

CURLY: Lestere, tenkrát, na začátku padesátých let jsi napsal mnoho písní. Kolik jsi mi to říkal, žeš jich napsal týdně?

LESTER: Napsal jsem jich tak tři až pět každéj tejdén.

CURLY: Byly v tom taky nějaký gospely?

LESTER: Ano. Napsal jsem takový věci jako God Loves His Children, I' m Gonna Make Heaven My Home, I' m Working On The Road a bylo ještě několik dalších. Na všechny si teď nevzpomenou.

CURLY: Také mnoho jiných písní, že?

LESTER: Ano, napsal jsem Little Girl Of Mine In Tennessee, I' m Head Over Heels In Love With You, Don' t Get Above Your Raising, My Little Cabin Home On The Hill a taky jsem napsal další náboženskou píseň Brother I' m Getting Ready To Go. Taky jsem napsal další píseň, o který jsem si vždycky myslel, že je dobrá, The Old Home Town a byla spousta dalších, který bych mohl vzpomenout.

CURLY: Taky jsi mi, Lestere, pomohl dokončit několik písní, který jsem začal psát a nemohl dodělat, jako No Mother Or Dad a moc si toho cením.

LESTER: No, měli jsme v nich dobrý sound a lidi mi říkali, že v dobách, co jsi byl pryč, nebyl nikdo, kdo uměl se mnou zpívat tenor jako ty.

CURLY: Když jsme se přestěhovali do Knoxville, stala se nám spousta věcí. Pamatuju si jednou, když s námi byl nebožtík Cedric Rainwater a stalo se to jedné noci, když jsme přejížděli Smoky Mountains, víš co to bylo?

LESTER: Přejížděli jsme do Severní Karolíny, kam jsme jeli na vystoupení a přejížděli jsme hory. Viděli jsme medvěda každých pár minut a já říkal: „Dnes mi bude fajn, když mi všichni přitáhnete příštího medvěda, kterýho uvidíte. Já mu pořádně napráskám.“ No, přejeli jsme hory, odehráli vystoupení a v noci jsme se vraceli zpátky. Přesně na vrcholku hor nám odešla světla. Cedric pracoval na autě a myslím, že Earl mu držel lampu a zbytek nás jen postával a díval se, jestli to Cedric pořídí spravit. Na silnici přečnivala silná větev stromu, pod kterou jsme měli zaparkovaný auto. Ty jsi byl vzadu v autě a spal, teda, aspoň jsem si myslel, že spíš. Neviděl jsem tě se pohnout posledních třicet minut. No a tobě se nějak podařilo vyplížit z auta, najít kus dřeva a hodit ho do vrcholku stromu. Ta věc padala s rachotem dolů skrze tu velkou větev a každý z nás chtěl rychle zmizet v autě a všichni stejnými dveřmi, to jste v životě neviděli takovej zmatek. Nevím, co se stalo s dveřmi, myslím, že jsme je vyvrátili. Ale tohle mě naučilo nikdy neříkat nic o napráskání medvědovi.

CURLY: Když jsem ten špalík hodil, rychle jsem se vrátil do auta a dělal, že stále spím. Jedny dveře nešly otevřít, protože na nich byla naskládaná aparatura, co jsi řekl o těch dveřích?

LESTER: Myslím si, že jsem řek něco, že jsem slyšel o kazateli, kterej byl na pohřbu a nebožtíka spouštěli v rakvi na popruzích a jeden prasknul. Chlapík v rakvi se zpřímá posadil a každéj se snažil dostat z kostela. A kazatel řekl něco o pitomým kostelu, kterej má jen jedny dveře.

CURLY: Se všemi těmi festivaly, které začaly vyrůstat po celé zemi, se bluegrass stával stále více populárním a těžko jste nějaký zažili bez toho, že byste neslyšeli mnoho písní Lestera Flatta.

LESTER: No, to mi dělalo moc dobře, Curly, slyšet lidi hrát mé písně a jsem vděčný za to, že se některý z mých písní staly standarty.

CURLY: Lestere, co si myslíš o bluegrassových festivalech, budou dále pokračovat?

LESTER: Ty dobrý budou, Curly. Několik jich tu stále zůstane, ale hromada jich skončí. Budete se držet dobrých festivalů, držet je čisté pro celou tu rodinu.

CURLY: Lestere, zaznamenal jsem, že na festivaly chodí hodně mladých lidí. Jeden mladík, který hraje na housle a jmenuje se, tuším, Ronnie Stewart, je houslovým esem.

LESTER: Jo, Ronnie Stewartovi je jenom 9 let a převálcuje vše, co jsem kdy viděl. Chystám se s ním natočit můj příští album. Ptal jsem se ho, jak dlouho už hraje a on mi řekl: „Asi šest let“.

CURLY: Myslím, že další mladý muž, Marty Stuart, k tobě přišel pracovat, když byl opravdu mladý.

LESTER: Martymu bylo teprve třináct. A nech mě říct tohle, Curly. Marty je jedním z nejlepších muzikantů v zemi. Umí hrát skoro na všechny nástroje, který vezme do ruky. Kytaru, mandolínu, banjo, housle, nebo cokoli. Je to střelec.

CURLY: Lestere, nech mě říct něco o dobru. Ty jsi byl, myslím, první, který mu začal říkat hound-dog (lovecký pes).

LESTER: Myslím, že jsem byl, Curly. Přinejmenším mi to říkali.

CURLY: Zpátky k tomu, jak jsi přivedl dobro do kapely. Bylo to, myslím v roce 1955, když se Buck (Uncle Josh) Graves připojil ke kapele. Najal jsi ho, aby hrál dobro?

LESTER: Ne, Curly. Já najal Joshe, aby hrál basu a dělal komediální vstupy. Ale začali jsme ho čas od času užívat na hound-dog a znělo to tak dob-

ře, že jsme ho tam nechali natrvalo. Ze začátku nás za to lidi kritizovali, ale nyní nás kritizují, když ho vynecháme.

CURLY: Myslím, že ty nebo Foggy Mountain Boys jste byli první, kteří měli dobro, je to tak?

LESTER: Je to pravda, Curly, pokud vím, byli jsme první.

CURLY: Jediná další kapela, která ho měla, byl Roy Acuff a samozřejmě, Roy nehrál bluegrass, ale měl Peta (Brother Oswald) Kirbyho. Ale nepustil už Roy od dobra?

LESTER: Myslím, že jo. Myslím, že přesunul „Ose“ na oldime banjo a vzal Shota Jacksona na steelkytaru.

CURLY: Ale vy jste měli dobro v show každé ráno v 5.45.

LESTER: Jo, Curly. A řeknu ti jinou věc. Tenkrát jsi mohl zrušit housle. Nikdo je neměl rád. Ale já jsem je měl v každém vystoupení a taky jsem začal používat jen housle a banjo a dnes jsou housle nejhavějším nástrojem, zvláště na festivalech a vysokých školách.

CURLY: Lestere, když mluvíme o vysokých školách, všiml jsem si od doby, kdy jsem se k tobě před pěti lety vrátil, že jsi stále populárnější. A někdy je potřeba tří až čtyř osobních strážců aby ses dostal do nebo z university.

LESTER: To nás moc těší. Začínám věřit tomu, že naše muzika tu bude dlouhou dobu.

CURLY: Nemůžu pochopit, proč tě nevedou do Síně slávy jako „Krále bluegrassové hudby.“

LESTER: No, Curly, však víš, že jsem nikdy nebyl nějaký hltoun publicity. Samozřejmě bych byl

hrdý na cokoli, co pro mě někdo udělá, ale já jsem nikdy sám publicitu nevyhledával.

CURLY: Já to vím, Lestere, ale jel jsem jednou do Sině slávy a lidi mě tam poznali a ptali se mě, proč tam nejsi. A proč tam je jen tvoje fotka.

LESTER: No, jak jsem říkal Curly, ocenil bych cokoli, co pro mě kdo udělá, ale neočekávám, že budu v Síni slávy. (Zde se, naštěstí, Lester Flatt mylil – v roce 1985 byli spolu s Earlem Scroggsem uvedeni do Country Music Hall Of Fame. Pozn. překladatele).

CURLY: No, tak nech mě změnit téma. Jak dlouho jsi hrál Martha White Show na stanici WSM a víš, že je to nejdéle běžící rozhlasová show? Není to rekord?

LESTER: Já bych řek, že by to měl být rekord, Curly. Pro jakékoli rádioshow, zvláště na Jihu. Jsem u nich ve vysílání teď už dvacet šest let.

CURLY: Když jste dělali televizní show Martha White, museli jste je dělat živě několik let a myslím, že to bylo šest show v šesti různých městech, je to tak?

LESTER: Je to tak, Curly. Během těch šesti TV show jsme cestovali 2500 mil (4000 km) týdně.

CURLY: Řekni mi o prvním zpěvníku, který jste uvedli v televizi.

LESTER: To bylo v Huntingtonu, v Západní Virginii. Jeden tejden jsme vyhlásili, že máme novou zpěvník, který bude za několik dnů vytištěn a jestliže ho někdo chce mít jako první, ať pošle peníze. A když jsme se tam příští tejden vrátili, bylo tam přes 1400 objednávek na zpěvníky. A taky jsme, Curly, přijeli do Huntingtonu bez předchozího oznámení. Takže si myslím, že to je v těchto podmínkách dost dobrý.

CURLY: Byl jsem na většině těchto show s tebou a ty jsi nenosil poštu v malých svazcích, ale ve lněných pytlích.

LESTER: Ha, to je pravda, na naši poštu používali poštovní pytle.

CURLY: Myslím, že jsem tě slyšel vyprávět, že Západní Virginie je jeden z nejlepších států na koncertování.

LESTER: To je pravda. Všude na nás byli hodní, ale v Západní Virginii jsme mohli přijet kamkoliv a měli jsme publikum.

CURLY: Pamatuju si, že jsme tam nahoře měli pana Hagera, který nám dělal dryáčnickou reklamu. (bally-hoo system).

LESTER: To je fakt, Curly. Pan Hager přijel do města s ampliony na střeše auta a každému vyprávěl, kde jsme všude byli a ono to fakt fungovalo. A další věc. Zajednal nám spoustu autokín. Když se začal snažit je zajednávat na procentuálním systému, oni to nechtěli, protože nevěřili, že přivedeme publikum. Nikdo z Opry tam nepřivedl diváky. Tak si pan Hager to autokino na ten večer pronajal a některá z nich měl za málo, třeba za 50 dolarů. Ale podruhé už je tak levně nedostal, když jsme se tam vrátili, protože autokina byly narvaný ještě předtím, než jsme tam dorazili. A tak nás pak objednávali na procentuálním základě.

CURLY: A teď si trochu popovídáme o panu Cohenu Williamsovi (vlastníku firmy Martha White). On s vámi jezdil na některá vaše vystoupení. Je to tak?

LESTER: Je to tak, Curly. Jezdil s námi autobusem a byl jako jeden z kluků. Když jsme jeli hrát někam do školy, popadl aparaturu nebo nějaký hudební nástroj a lidi si mysleli, že je jedním

z členů kapely. A kdybych já byl měl jeho peníze, tak bych někde rybařil a najal bych si někoho, kdo by mi nasazoval návnady na háček.

CURLY: Pamatuju si, že s námi jeden týden jel a kdekoli jsme zastavili, tak jsme vyskočili z busu a hrábli po cole a mazali jsme zas do postele.

LESTER: Jo a někdy nás tak tlačil čas, že jsme tak maximálně zhltnuli malý občerstvení, když jsme to pořídili. A jednou jsme byli taky na jedný takový šňůře a taky nás trochu honil čas a Cohen říkal: „Jestli máme čas zastavit u příští restaurace, koupím nám největší steak jaký tam mají.“

CURLY: Jednou s námi jel na týdenní zájezd a tuším, že utratil třicet dolarů za steaky. A o šest měsíců později s námi jel znovu a říkal: „No, už se mi těch třicet dolarů vrátilo, tak si můžeme dát další steak“.

LESTER: Curly, myslím si, že je to jeden z nejlepších lidí pro který jsem kdy dělal. A hodí se kamkoli ho vezmeš. Ať je s chudým klukem jako jsem já nebo s prezidentem, všude je skvělý.

CURLY: Popovídejme si trochu o Beverly Hillbillies (Buranech z Beverly Hills). Jak to vůbec začalo a jak jste u toho dlouho vydrželi?

LESTER: Byli jsme u toho od samého začátku. Ta televizní show začala roku 1959 a běžela sedm let. A, samozřejmě, ještě běží na stovkách stanic po celé zemi.

CURLY: Jak jste s Earlem získali práci na tom pořadu? Jak se s vámi spojili?

LESTER: Hráli jsme v Hollywoodu v klubu a měli jsme tam jedenáctidenní angažmá. A Paul Henning, který vymyslel ten seriál Beverly Hillbillies, navštívil pět večerů, když jsme tam byli. My jsme o tom samozřejmě nevěděli, ale on

si nahrál naši muziku a vzal si ji s sebou, když šel oslovit produkci kvůli seriálu. Takže prodal tu show s naší muzikou a říkal: „Kruci, už vás mám“, no a tak jsme přišli k tomu seriálu.

CURLY: Všimnul jsem si, že když hrajete tu průvodní věc (The Ballad Of Jed Clampett) buď v Opry nebo na koncertu, tančíš tam takový malý jig. To sis vymyslel nebo jsi to tancoval v Beverly Hillbillies Show?

LESTER: Já a babi (Granny, hrála ji Iren Rhyanova) jsme tančili. Jednou jsme hráli v Hollywoodu a já nevěděl, že tam někdo z toho seriálu je. A já začal tančit tenhle taneček a Granny vyskočila na jeviště a hulákala tak nahlas jak jen byla schopná, že jste ji mohli slyšet v celým Hollywoodu. Byli to skvělí lidé, Curly, všichni.

CURLY: Víím, že jsi velký milovník sportů, ale myslím, že tvoje největší láska je rybaření.

LESTER: Jo, o fotbalu nevím nic a když o tom nic nevíš, nemůžeš se z něj radovat. Ale o rybaření teda něco vím a tak se držím toho, o čem něco vím.

CURLY: Mám peněženku, kterou jsi nosil deset let a vím, kolik peněz jí proběhlo.

LESTER: Jo, myslím si, že jich spousta z nich šla k tobě. Myslím, že jsi řekl, že jsem jedinej, koho znáš, kterej nosí svou kancelář v kapse.

Tolik rozhovor Curly Secklera a Lestera Flatta, dvou bluegrassových velikánů. Berte ho jako připomenutí historie naší oblíbené muziky a narozenin muže, který pro ni udělal tolik, jako málokdo.

Pro BL upravil Pavel Brandejs

Wide Open Bluegrass Festival – Raleigh – Severní Karolína

Slíbila jsem pokračování své americké anabáze. Mám sice trochu zpoždění, ale tady je. Mé povídání skončilo ve čtvrtek po Award Show. Jestli to bylo doposud hektické, tak v pátek ráno začal, aspoň z mého hlediska úplný blázninec. V první řadě si všichni museli vyměnit své online koupené lístky za festivalové náramky. V Convention Center stála od časného rána nekonečná fronta. První koncert Lorraine Jordan & Carolina Road začínal už v deset a najednou frontou prolétla zpráva, že se dají ty lístky vyměnit i před vchodem do sálu, kde byla první ze dvou hlavních scén. Nastal davový úprk tam. Měla jsem štěstí stihla jsem se přesunout včas a setkala jsem se tam se svými, již hledanými, přáteli Míšou a Rolim z Floridy. Než se vystěhovali do USA, bývali to mří skoro sousedi v Bülachu.

Lorraine byla výborná jako vždy, a její kapela také patří k mým oblíbeným. Další byli Spinney Brothers z Kanady, kteří právě prožívají velmi úspěšné období. Pochopitelně jsem se nejvíc těšila na fantastické duo Rob Ickes & Jim Hurst. Páni mistři dobra a kytary většinou diváků doslova vyrazili dech. Ještě chvíli jsem poslouchala vynikající Marty Raybon & Full Circle. Během jejich vystoupení jsem si ale chtěla prohlédnout druhou, venkovní hlavní scénu, Red Hat Amphitheater. Tam měla záhy hrát Druhá Tráva. Dívala jsem se chvíli na kapelu Grass Cats a pak rychle zpět do Convention Center, stihnou a nafotit dobro workshop s Robem Ickesem.

Tomovi Grayovi jsem slíbila, že se na ně podívám a udělám jim pár fotek na další akci mimo program. Tam se předvedli mistři: Jim Mills – banjo, Tony Williamson – mandolína, Chris Eldridge – kytara a Tom Gray – basa. Za chvíli jsem opět kluksala do Red Hat amfiteátru. Po cestě tam jsem

potkávala davy zoufalců, na které se už lístky nedostaly. Počasí bylo nádherné a do posledního místečka vyprodaný amfiteátr se pomalu plnil. Druhá Tráva s Robertem Křestanem už byli na jevišti a měli jako vždy obrovský úspěch. S tím, že je můžu v klidu vidat v Česku, jsem po chvíli opět spěchala zpět do Convention Center, stihnou banjovou dílnu s Jensem Krügerem, Billem Evansom, Mark Johnsonem a Joe Deanem. Po ní následoval ještě workshop pro clawhammer banjo, s Jensem a Markem, ale to už jsem musela zase dál. Ve dvě začínala hrát v sále má milovaná Blue Highway a po nich další bombastická sestava: kytarista Bryan Sutton, basista Barry Bales, banjista Noam Pikelný, mandolinista Ronnie McCoury a houslista Gabe Witcher.

A zase poklusem dál do amfiteátru na Doyle Lawsona & Quicksilver. Mé oblíbené SteelDrivers, hrající před nimi, jsem promeškala, pořad ještě nemám žádné klony. Ten den bych nepotřebovala jeden, ale hned několik! Naštěstí Doyle Lawsona vídám poměrně často, takže jsem spěchala zpět na další, kytarovou dílnu s Timem Staffordem, Clayem Hessem a Jimem Hurstem. To teda bylo husté! Chvíli jsem tam pobyla, udělala pár fotek a vrátila se opět do sálu na Boxcars, senzační kapelu kolem mandolinisty Adama Steffeyho. Před nimi hráli vynikající a nádherně zpívající Balsam Range, ale ty jsem musela oželet.

Chtěla jsem se podívat, co se děje ve městě, kde to už vypadalo jako na pouti. Stánek na stánku, ochutnávaly a prodávaly se místní dobrůtky a kde co, korzovaly tam tisíce lidí a na pěti různých scénách probíhal Streetfest – Festival na ulici, pro širokou veřejnost. Tam se neplatilo vstupné a tak mnozí z těch nešťastníků, kteří nedostali lístky, měli přece jenom možnost spatřit své hvězdy.

Protlačila jsem se davy až na Martin Stage, kouknout se na Bryana Suttona s Courtney Hartmanovou z Della Mae. Moc příjemná muzika. Dlouho jsem tam ale nepobyla a musela jsem se probít zase zpátky na pláček mezi Sheraton a Marriot hotely, na Central Stage, kde měla záhy vystoupit kapela Red Wine z Itálie. Jako host si s nimi zahrála Annie Staninec, vynikající exotická a krásná houslistka z Kathy Kallick Bandu, sen mnoha českých bluegrassáků. Hoši zahráli i pár italských trháků a Amíci šíleli nadšením. Nahodila jsem ještě jednu rundu, nakoukla na Stray Birds na Hargett Street Stage a honem zpátky, abych ukořistila nějaké místo v sále na koncertu Krüger Brothers.

V jejich novém domově, Severní Karolíně, je uctívají pomalu jako božstvo, tak tam byla hlava na hlavě. A stálo to za to. Letos je vůbec Jens v kurzu, byl oceněný cenou Steva Martina, dotovanou 50 000 \$. Počet jejich fanoušků se snad ještě zdvojnásobil.

Odtamtud jsem znovu poklusem spěchala do Red Hat amfiteátru, kde vystupoval Del McCoury Band. V pátek tam ještě nebyly tak přísné prohlídky lístků, tak jsem se i přes to, že jsem měla levnější vstupenku, probjovala do první řady a už se odtamtud nehnula. Dokonce jsem vedle sebe udržela místo a sedl si tam pak Luboš Novotný, dobrista z Druhé Trávy.

Mohli jsme si tedy užít následujících Punch Brothers z první ruky. Chris Thile je teď superhvězda a musím si vždy s úsměvem vzpomenout na dobu, kdy jsem se v druhé polovině devadesátých let snažila do Evropy dostat kapelu Nickel Creek. Tehdy všichni pořadatelé ohrovali nos nad dětskou kapelou. Za pár let by je chtěli všichni, ale už je nikdo nebyl schopen zaplatit. Mimo jiné, Chris se momentálně dal znova dohromady se Sárrou a Sean Watkinsovými a chystají se s Nickel Creekem natočit po devíti letech

další cédéčko. Mělo by vyjít teď v dubnu. Punch Brothers tvoří mladí superhráči – mandolinista a zpěvák Chris Thile, kytarista Chris Eldridge (syn banjisty ze Seldom Scene), banjista Noam Pikelny, houslista Gabe Witcher a basista Paul Kowert. Všichni mají sice bluegrassové kořeny, ale vyvíjejí se dál podle svých představ. Popsat se tudíž nedají, musí se slyšet. Je to maso a zaručeně nic pro tradicionalisty. Ukázali nám ale, že zahrát umí perfektně i tu tradici.

Po nich nastoupila bombastická sestava s názvem Epic Colaboration: Sam Bush, Bela Fleck, Del McCoury, Jerry Douglas, Mark Schatz a Tony Rice. Legendy, které prý společně hrály na stejném jevišti poprvé. Měla s nimi zpívat ještě Alison Krauss, ale nepřijela kvůli problémům s hlasivkami. Místo ní tam tedy na housle hrál Jason Carter, letošní oceněný houslista roku. Spustili na nás ROLL ON BUDDY ROLL ON a pak už následoval ohňostroj nádherné muziky. Jako perlička sklidila obrovský úspěch POLKA ON THE BANJO, kterou předvedl Bela Fleck a zazpíval Sam Bush. (česky Zas to zrádný banjo). Pochopitelně se nám předvedli každý jednotlivě. Vynikající byla jejich CHEYENNE, kterou nám Sam s Delem dokonce i zazpívali. Nádherná kytarová sóla Tonyho Rice všechny zvedala ze sedadel. Nejenom ta muzika, ale už jen se na ně koukat bylo něco. Sam Bush nás celou dobu bavil veselými historkami, jako komediant nemá konkurenci. Největšího muzikanta ze Severní Karolíny, Doca Watsona, uctili Gershvinovou SUMMERTIME. Hráli celou hodinu a půl. Poslední byla Belova banjová instrumentálka WHITE WATER. Nejenom pro mne to byl vrcholný zážitek dnešního dne.

Bylo po jedenácté, ale večer zdaleka ještě nekončil. Do města se mi nechtělo. Návštěvu hlučných klubů, kde jsem trávila minulé večery jsem nechala těm, co tam dojeli na víkend. Využila jsem pozvání do California Suite na James King Band, dát si pivo a nabít baterie. Nakonec jsem

ale přece neodolala a klusala do Lincoln Theater na Clay Hess Band, jejichž novou sestavu jsem ještě neviděla. Bohužel je přeložili o hodinu dřív a už byli pryč. Chvilí jsem koukala na Jett's Creek a pak jsem se vrátila do hotelu. Byla jsem děsně utahaná, tak s tím, že zítra je taky den, jsem se ubírala kolem druhé na pokoj. V lobby jsem potkala právě příjíždějící Infamous Stringdusters. Lákali mě, ať nechodím spát, že pak někde ještě budou sejšnovat. Byla jsem ale nadoraz, tak jsem na ně zavolala: „See you later“ (uvidíme se později.) Na to mi Andy Hall vyčítavě odpověděl: „Jo, ale zase až někdy za tři, čtyři roky...“ Zasmála jsem se a šla spát. Dodnes mě to mrzí, protože jsem je viděla už jenom v sobotu v Red Hat amfiteátru na jevišti. Bezpečnostní služba k nim už nikoho nepustila a po vystoupení hned odjeli.

V sobotu ráno jsem si přivstala a po cestě na snídani si šla vyfotit prázdné město. Všude už bylo vzorně uklizeno. Na chodbě do Convention Center se už (nebo ještě pořád?) vesele jamovalo. Šla jsem se napřed podívat a udělat pár fotek na Trade Show, program byl opět tak nabitý (nejmíň padesát koncertů přes den a nesčetně noční...), že bych se tam asi vůbec nedostala. Odpoledne už to začínali balit. V plesovém sále začínala hrát v deset hodin první domácí, severokarolínská skupina Nu-Blu. Jádro tvoří manželská dvojice Carolyn, zpívající basistka a kytarista Daniel Routh. Příjemná muzika, měla jsem je možnost vidět ještě párkrát. Po nich nastoupil výborný Audie Blaylock & Redline a konečně i vám známá Dale Ann Bradley, mnohokrát oceněná jako vokalistka roku, se svou kapelu v čele se zpěvákem, písničkářem a kytaristou Stevem Gulley.

Spěchala jsem dál do Red Hat amfiteátru na Gibson Brothers. O nich jsem vám psala už několikrát. Pořád se pohybuji na špičce BG hitparád a jejich píseň They Call it Music se stala písní

roku. Nový je u nich jenom mandolinista Jesse Brock, dobře známý i v Evropě. Pochopitelně jejich vystoupení bylo, jako vždy, vynikající. Oproti včerejšku se ale zpřísnila bezpečnostní opatření. Sekurifiků tam bylo jak psů a nikoho bez drahého lístku už dopředu nepustili, i když řada míst ještě zela prázdnotou. Když jsem chtěla fotit, šel někdo se mnou a dohlídl, abych se hned vrátila dozadu. Těch omezení byla spousta, počínaje zákazem zbraní u vchodu, zákazem alkoholu na ulici a podobně. Alkohol si mohli strčit někam, malé pivo tam stálo 10\$, tak se těžko někdo opíjel.

Levým okem jsem zaznamenala dívčí skupinu Della Mae a klusala zpět do CC na Travelin' McCourys. Patriarcha Del McCoury se už na neustálé cestování cítí starý, tak zbytek kapely, kterou tvoří jeho synové Ronnie a Rob (mandolína a banjo), Jason Carter (housele) a Alan Bartram (basa) doplňuje kytarista Kenny Smith. Hoši uměli, jako vždy.

Po nich nastoupila další lahůdka, Peter Rowan Band. Peter si tentokrát přivedl osmičlenný orchestr. Kromě mých kamarádů (Chris Murphy, Mike Munford, Danny Booth a Mike Cleveland) ještě tři děvčata a mandolinisty, které neznám. Zahájil písní BANKS OF OHIO a už to šlo ráz na ráz. Pár starých standardů a pak jsme měli možnost slyšet i několik věcí z jeho nejnovějšího cédéčka *The Old School*, které v roce 2013 vyšlo u Compass Record. Následovaly zasloužené standing ovations – potlesk ve stoje.

Venku v amfiteátru sice začínali hrát Daley & Vincent, ale ty taky určitě ještě někde uvidím, tak už jsem zůstala v sále na Krüger Brothers s komorním Kontras Quartetem. Ty si ujít nenechám nikdy. Uwe zahájil Stingovou písní FIELDS OF GOLD a obecenstvo bylo jejich. Ten komorní doprovod se smyčcovým kvartetem byl jedinečný. Ještě má oblíbená CAROLINA IN THE FALL a pak už

následoval nádherný Jensův Appalachian Concerto. Když skončili, přišel na scénu Steve Martin a poblahopřál Jensovi k tomu, že získal jeho letošní výroční cenu a pak si společně zahráli. Steve Martin se pochopitelně nezapřel jako komik, tak jsme se i od srdce zasmáli. No, nezapomenutelný koncert!

A zase jsem to vzala úprkem do Red Hat amfiteátru, kde se chystala další senzační sestava: Bela Fleck, Danny Paisley, Ronnie Mc Coury, Alan Bartram a Jason Carter. To se taky nedá popsat, ale musí slyšet. Tyto letošní, různě poskládané sestavy vynikajících muzikantů byly zkratka bombastické. To se dramaturgům opravdu povedlo.

Další v řadě byli mojí milovaní Seldom Scene. Mé srdíčko zaplesalo. I o nich jsem už psala, tak jen krátce. Poprvé jsem naživo viděla jejich poslední sestavu: Ben Eldridge, Dudley Conell, Ronnie Simpkins, Fred Travers a Lou Reid. Bohužel blíž k jevišti jsem nebyla připuštěna a vzadu kolem bylo velmi hlučno, chtělo se mi tiše vraždit. U mé oblíbené WAIT A MINUTE mi kapaly slzy a zavzpomínala jsem si na původní sestavu. Ještě k tomu začal houkat nějaký požární alarm a kolem jezdit policajti se sirénou, to docela kazilo atmosféru. Ale hoši hráli a zpívali jako o život a lid šílel.

Po nich nastoupili další mí miláčkové, The Infamous Stringdusters, jejichž včerejší pozvání na sejšn jsem nechala plavat a teď už se k nim blíž nedostala. Proti tamním sekuritáfákům je Cerberus hadr! Hoši byli vynikající, jako vždycky. Jistě si je někteří z vás pamatují třeba z Jamboree Strakonice před pár lety. Taky jsem o nich už mockrát psala. Dobrista Andy Hall, kytarista Andy Falco, mandolinista Jesse Cobb, banjista Chris Pandolfi a houslista Jeremy Garrett a basista, dříve vypadající jak andílek, Travis Book. Známe je už od jejich začátků, když ještě nebyli Infamous.

Většina obecenstva se nemohla dočkat vrcholné

události večera, kvůli které mnozí z nich extra přijeli: Steve Martin & Steep Canyon Rangers. Steep Canyon Rangers je nejslavnější kapela ze Severní Karolíny. Steve nám povykládal, jak kdysi na nějaké párty měla hrát jakási místní kapela. Očekával tedy nějaký průměr a když je uslyšel, padl na zadek. Sympatie byly oboustranné, a od té doby jsou přátelé. Ještě vám o něm něco málo napíšu, protože většina z vás ho asi zná jenom jako filmovou hvězdu a ne jako muzikanta. Jeho spolužákem na střední škole byl John McEuen (Nitty Gritty Dirt Band). Ten mu také ukázal první akordy na banjo, které ho od té doby skoro padesát let provází životem. V roce 1991 ho Earl Scruggs pozval na natáčení alba *Earl Scruggs & Friends – Foggy Mountain Breakdown*. Steve se cítil velice poctěn a začal tvrdě cvičit. V roce 2007 hrál na cédéčku Tonyho Trischkyho svoji skladbu THE CROW (Vrána). Album – *Double Banjo Spectacular* – získalo hned dvě ocenění na IBMA 2007, jako „Nahrávací událost roku“ a „Instrumentální album roku“. V roce 2009 vydal svůj první sólový projekt Steve Martin – *The Crow – New Songs for the Five String Banjo*. Na něm spoluúčinkuje spousta bluegrassových velikánů, od Earla Scruggse po Johna McEuen. Rok na to pozval na turné a nahrávání dalšího projektu kapelu Steep Canyon Rangers a jejich společné cédéčko, *Rare Bird Alert*, bylo nominováno na Grammy. Na IBMA v Nashvillu získali titul „Bavič roku 2011“. Od té doby jsou jeho oficiální doprovodnou kapelou. Prohlásil ale, že je nepovažuje jenom za svou doprovodnou kapelu, ale spíš sám sebe jako jejich doprovodnou celebritu.

Jak jinak může známý filmový komik zahájit svou show, než vtípem. Jeho první písnička byla MAKE IT REAL a pak vyzval diváky, aby tu další zpívali s ním, prý je ale bohužel beze slov. Pak vypálil JUBILATION DAY, kterou věnoval největšímu a nejvlivnějšímu banjistovi, který se zde v Severní Karolíně narodil, Earlovi Scruggsovi. Pozval na scé-

nu Belu Flecka a společně začali hrát THE CROW ze zmiňovaného CD *Double Banjo Spectacular*. Přidal se k nim ještě banjista Graham Sharp. Zbytek kapely je následoval a Steve nám je všechny představil: kytarista a lead zpěvák Woody Platt, houslista Nicky Sanders, mandolinista Mike Guggino a basista Charles Humprey III. Dal kapele prostor na pár jejich věcí. Povykládal nám, jak bluegrassáci rádi zpívají vražednické balady „murder balad“, takže taky jednu složil a spustil svou humornou PRETTY LITTLE ONE. Než v ní stačil opěvovanou ženu zavraždit, objevila se na scéně jeho nynější hudební partnerka, kytaristka, písničkářka a zpěvačka Edie Brickell a píseň dozpívali spolu. Steve nám předvedl svou hru na clawhammer banjo. Také jsme měli možnost slyšet jejich společnou písničku LOVE HAS COME FOR YOU, která právě získala Grammy za „Best American Roots Song“. Nádherná byla i další SARA JANE. Woody Platt nám svým sametovým hlasem zazpíval Martinovu skladbu DADDY PLAYED THE BANJO, slova k ní složil Earlův syn Gary Scruggs a obecnostvo se mohlo zbláznit nadšením.

Celý koncert byla kromě výborné muziky prvotřídní estráda a tolik jsem se v jednom kuse nezasmála už mnoho let. Lidi se doslova váleli smíchem. Uklidnili se pouze při nádherných vokálech hochů ze Steep Canyon Rangers. Kapela je to opravdu vynikající. Nic ale netrvá ve světě věčně a v jejich posledním předávku zazněly desítky různých variací, od klasiky, přes The Simpsons až po Beatles. Obecnostvo se ještě dlouho nemohlo utišit, ale zhasla světla a bylo po festivalu.

Sejšnů bylo tu noc nepočítaně, ale už zavládl všeobecný smutek, protože ráno se začali všichni rozjíždět do svých domovů. Já v neděli odpoledne pokračovala se svou kamarádkou, fotografkou Becky Johnson, do nedalekého Chappel Hills. Nechtělo se mi jezdit nikam daleko, ve středu už mě, pořád ještě v Severní Karolíně, čekal další festival na Roanoke Island u Atlantického oceánu – Outer Banks Bluegrass Festival, o kterém vám napíšu zase příště.

Lilka Pavlak, Bülach, 22.února 2014

Baby DoModra

V **neděli 18.5.2014** proběhne ve **Spolkovém domě v Praze 5 ve Stodůlkách 1. ročník minifestivalu Baby DoModra**. Název si přečtete, jak chcete, nebo si ho přeložte.

Jak už z nedělního pozdního odpoledne, tak z názvu je pro mnohé z Vás čitelné, že tuto akci pořádají lidé, kteří pořádají v červenci festival DoModra a v listopadu festival Trochu DoModra, lidé okolo skupiny VEGET.

DoModra

V **neděli 20. července 2014**, proběhne v **Areálu Šeberák v Praze 4 – Kunraticích** již **7. ročník festivalu DoModra**, na který bychom Vás rádi co nejsrdečněji pozvali.

Jak mnozí z Vás již vědí, jedná se o svátek bluegrassu přímo v hlavním městě Praze.

Příjemné prostředí restaurace se jménem Na dně, která nám již potřetí poskytuje útočiště,

Jedná se o společné vystoupení skupin, které ve svém středu mají ženy a dívky, které hrají bluegrass.

Zajímavostí této akce je, že se stejným programem se kapely postupně představí na domovských scénách všech zúčastněných skupin.

Nezapomeňte a ve zmíněnou neděli si udělejte čas a určitě přijďte. Začínáme v 18:00.

Jarda Náčelník + VEGET

možnost občerstvení, vyžití pro bluegrassový dorost (dětské hřiště), dobré spojení, volný vstup, dobrý zvuk a hlavně nabitý program slibují pěkný zážitek.

Nezapomeňte, začínáme ve 12:00.

A hlavně držet palce, aby nám bylo nakloněno i počasí.

Občanské sdružení DoModra o.s.
a
Kulturní dům Mlejn
Vás srdečně zvou
na **1. ročník minifestivalu**
o ženách, které hrají bluegrass.

Baby DoModra

Účinkují
Maňana Bluegrass Band - Jičín
Od plotny skok - Litoměřice

a
Veget - Praha

Kdy:

neděle 18. května 2014 začátek v 18.00 h

Kde: **Spolkový dům, K Vidouli 727, Stodůlky, Praha 5**

Spojení: **Metro B - stanice Luka - bus 174 do stanice Nárožní**

Metro A - stanice Hračkánská - bus 174 do stanice Nárožní

Anděl - bus 137 stanice Nárožní

vstupné 90 Kč

<http://www.domodra.cz>
<http://www.mlejn.cz>

Mlejn
prejsifestival

BLUE
VEGET
PASS

Občanské sdružení DoModra o.s., skupina Veget
a
Areál Šeberák
Vás srdečně zvou
na **7. ročník festivalu bluegrassu**

DoModra

Účinkují

Abalone - Praha

Blanket - Praha

GrassRoad - Praha

Monogram - Praha

Sem Tam - Jižní Čechy

Veget - Praha

Wyrton - Ronov nad Doubravou

Kdy:

neděle 20. července 2014 začátek v 12.00 h

Kde: **Areál Šeberák, Kunratice, Praha 4**

vstup volný

<http://www.domodra.cz>

Rosta Čapek uvádí

The Nashville Bluegrass Band

22. května 2014
od 19,30 hod.

OREA Hotel Pyramida
Bělohorská 24, Praha 6

JASNĚ, UVÁDÍ
TO ROSTA ČAPEK!

VTE, ŽE BUDETE HRÁT
22. KVĚTNA V PRAZE?

OU YESSS...

MIKE COMPTON

FAT BRIGHT

ALAN F. BROWN

BRIAN CHRISTIANSON

GREG TODD

Nashville Bluegrass Band

www.capek.us

Vstupenky v ceně 890,- až 990,- Kč objednávejte na iva@capek.us

Partner

Mediální partner

muzikus.cz
www.capek.us

Capek
Capek & Partners
www.capek.us

Bluegrass v jižních Čechách

Zima byla dlouhá, ale bluegrassisté v jižních Čechách nezaháleli. Nebyla nuda. Již od září se konaly pravidelné večery v různých koutech jižních Čech, které potrvají zase až do léta, období festivalů.

Honza Bican a jeho „Sešlí přátelé“ otvírá bránu jak bluegrassové tak folkové scény jednou měsíčně v Českobudějovickém Kabaretu u Váňů. Mohli jsme se zde setkat s kapelami jako jsou např.: Luňáčci, Lakomá Barka a další.

V blízké době si zde ještě zahrají legendární jihočeská kapela Sem Tam (15. května) nebo Lusation Grass (12. června) více informací naleznete na www.honzabican-a.cz/

V **Kabaretu u Váňů** má hlavní působiště také kapela **The Giant Mountains Band**. Jejich pozvání v minulosti přijaly kapely jako G-runs & Roses, Album, Goodwill a mnoho dalších. Ještě nás čekají Red Leaf (23. května) www.gmband.cz

V těchto dnech se obnovuje tradice bluegrassových večerů. Jistě mnozí vzpomínáte na **česko-krumlovský Bluegrass Club**, návštěva určitě bude stát za to. Již tento víkend se jdu podívat na českobudějovickou kapelu 3B, která v Bluegrass Clubu zahraje v pátek 2. května a jsem celá natěšená, až zase spatřím krb s portrétem Billa Monroea. Do budoucna se můžeme těšit na kapely jako Nová Sekce (31. května) s nimi vystoupí další dvě kapely jako hosté. V červnu se můžeme těšit na kapelu Cop a další překvapení.

Doufejme, že se bude dařit.

Není na škodu také sledovat internetové stránky Píseckých kapel: **Kvintet Písek a Votvíráci**. Kapely, kde nejvíce vyčnívají kapelníci Petr a Michal Novákovi, které jistě nemusíme dále představovat. Jejich koncerty jsou vždy zážitkem.

Bratři Nováků se také věnují pořádání útulného festivalku za obcí Oldřichov u Písku. Letos vychází na 18. července. Jaké kapely vystoupí je zatím překvapení. www.kvintet.wz.cz

Další velice vypečené akce se konají v **Brloze u Českého Krumlova**. Určitě už jste o koncertech slyšeli nebo na nich dokonce byli. Pokud ne, přijďte.

Pozadu není ani **Vinárna Zlatá Růže** v malém městečku Velešín, kde se pořádají klubové večery. Rády se sem vrací kapely jako Roustic Robots, Votvíráci, Giant Mountains Band a další.

Letos již po čtvrté se take na zahradě Vinárny Zlatá Růže uskuteční Velešínský Bgifest (23. srpna) ani zde neprozradíme na koho se můžete těšit. (www.bgifest.webnode.cz)

Jak vidíte v jižních Čechách se nenudíme!

Jana Hanušů

Servis

- **Kvintet Písek** vydal svou 3. desku s názvem „**Jedu tmou**“. Obsahuje 13 vlastních skladeb, 11 zpívaných v češtině a 2 instrumentální.
- **Ondra Kozák** vydává svou první sólovou desku „**Ataman**“. Napsal, zaranžoval a natočil na ni 11 skladeb, ve kterých hraje na akustickou a elektrickou kytaru, mandolínu, housle, basu, perkuse, programuje bicí a zpívá. Jako hosté se na ní podíleli: Marta Kozáková – klavír, Karel Začal – dobro, Vítek Hanulík – mandolína, Filip Baťa – banjo. Deska je v nižší kvalitě k poslechu na stránce ondrakozak.bandcamp.com. Pokud se vám bude líbit, můžete si ji tamtéž koupit. K dispozici je fyzické CD v ručně skládané origami obálce nebo mp3, flac a další formáty ke stažení.

- **Hledají se pamětníci z Plzně**

V letošním roce vyjde výpravná kniha s pracovním názvem Folk a country hudba v Plzni. Kniha se bude věnovat desetileté historii legendárních ročníků Porty na plzeňském výstavišti a Lochotině, dalším festivalům, přehlídkám a významným koncertům, které se tu odehrávaly, zdejšími klubům, mediím, vydavatelům i osobnostem, které se této hudbě věnovaly. Největší prostor bude v knize věnován plzeňským hudebním skupinám a písničkářům. A že jich za těch skoro pět desetiletí bylo!

Autor knihy je Michal Jupp Konečný jen bluegrassových plzeňských kapel z dávnověku i ze současnosti zkontaktoval už 42. Pokud jste, Plzeňáci, zatím nebyli osloveni, můžete mu napsat na jupp@folkcountry.cz Kniha má vyjít na podzim.

- **19. Bluegrassová dílna v Malých Svatoňovicích**

proběhne v termínu 17.–19.10.2014.

Více na <http://jhyllmar.rtyne.net>

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ ROTUNDA VE SPOLUPRÁCI
S KAPELOU TWISTED TIMBER A MĚSTEM NERATOVIC
PORÁDÁ

Bluegrass Party 2014

MLÉKOJEDY
U NERATOVIC

7.6.2014

na malém travnatém hřišti v ulici K Přívozu
SLOVEM PROVAZÍ
JIRKA HOLOUBEK

BEYOND BELIEF,
ALBUM, GRASSROAD,
WOMACKLEE, ABALONE, MONOGRAM,
TWISTED TIMBER, ST. JOHNNY TRIO,
SUNNY SIDE, G-RUNS 'N ROSES,
EAST WEST, BLANKET,

od 9:00 hod. - dětský program
od 14:00 hod. - hudba a do rána JAM SESSION

CELODENNÍ PROGRAM PRO CELOU RODINU
PRO DĚTI - JÍZDA NA KONÍCH, DIVADELKO, LIMONÁDY
PRO DOSPĚLÉ - GRILOVANÉ MASO A KLOBÁSY, SVJIJANSKÉ PIVO, KOŘÁLKA

PO CELOU DOBU PROGRAMU BUDE PROBÍHAT
BOHATÁ TOMBOLA ZA SYMBOLICKOU CENU 10,- Kč ZA LÍSTEK
HLAVNÍ CENA - ???

Nocování v hliďaném stanovém táboře na místě

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

kontakt: 420 724 174 369 www.twistedtimber.cz www.bluegrassparty.cz

Kalendář akcí

ALBUM

- 17.05.2014 II.Děčínské jaro – přehlídka Děčín
 24.05.2014 Jamboree Strakonice,Nádvoří hradu,
 Strakonice
 05.06.2014 Koncert WILLIE JONES BAND + Album,Ka-
 daň, Františkánské zahrady
 06.06.2014 Koncert WILLIE JONES BAND + Album,-
 Karlovy Vary, Hudební klub IRSKÁ
 07.06.2014 Bluegrass Party 2014,Mlékojedy u Nerato-
 vic
 13.06.2014 Koncert v Karens Minde,Karens Minde
 Kulturhaus, Kodaň,Dánsko
 14.06.2014 Country-bluegrass fest no.X,Velichov u K.
 Varů
 21.06.2014 Banjo Jamboree 2014,Čáslav,letní kino
 28.06.2014 Bluegrass Večer Fest,Horná Poruba, Slo-
 vensko
 05.07.2014 Jubilee Fest – oslava narozenin,Vysoká Pec
 u Chomutova
 12.07.2014 Festáček u vody,Droužkovice koupaliště
 19.07.2014 Festival na konci světa,Kraslice
 19.07.2014 Country Sešlost,Vysoká Pec u Nejdku
 23.07.2014 A-Session,Chomutov, Atrium knihovny
 27.07.2014 Folkový Most, přehlídka,Most
 09.08.2014 Bluegrass na mlejně,Jandourkův mlejn,
 Sedliště u Jičina
 16.08.2014 Festáček pod hradbami,Hasištejn, Místo
 u Chomutova
 31.08.2014 Country Fest,Chomutov, Atrium knihovny
 06.09.2014 Bluegrass Marathón,Borovany u Tachova

BG CWRKOT

- 07.06. – Nové Zámky (Slovensko) – festival Zámocké
 country
 14.06. – Štoky (Havl.Brod)- festival Hubertka
 21.06. – Čáslav – festival Banjo Jamboree
 05.07. – Chomutov – festival
 09.08. – Jičín – festival Jandourkův Mlejn
 20.09. – Lhota u Trutnova – festival

BLACKJACK

- 20.06.2014 Banjo Jamboree, Čáslav
 28.06.2014 The Low Country Bluegrass Festival, Oele-
 gem, Antwerpen, Belgie
 09.08.2014 Pastvinská nota, Pastviny
 15.11.2014 Posvícení v modrém, Jablonec nad Nisou,
 Eurocentrum

KVINTET

- 07.06.2014 Ražice-festival Ražický pražec
 28.06.2014 Dub u Ratibořických Hor-Dubfestík
 26.07.2014 Ploukonice u Turnova-BG čtyřlístek
 14.08.2014 Písek – Palackého sady
 23.10.2014 České Budějovice-Kabaret U Vánů

MONOGRAM

- 02.05.2014 Plzen slavnosti svobody
 07.06.2014 Mlékojedy Bluegrass Party
 24.05.2014 Strakonice fest. Jamboree
 14.06.2014 Habřinka fest. Habřinka
 21.06.2014 Čáslav Banjo Jamboree
 29.06.2014 Porta Řevnice
 19.07.2014 Hradešín „Hradešínské struny
 20.07.2014 Praha šeberák fest. „Do modra“
 26.07.2014 Kdyně „Rýzmborský hradní guláš“
 02.08.2014 Bystřička „starý dobrý western“
 06.09.2014 Borovany fest. bg.marathon
 22.11.2014 Vlčkovice v Podkrkonoších „fest.malinkej“
 03.12.2014 Praha divadlo Jiskra

POUTNÍCI

- 17.05.2014 Mohelno, Mohelenský dvůr,Festival
 23.05.2014 Brloh,Kino,Koncert
 24.05.2014 Strakonice,Letní kino,Festival Jamboree
 30.05.2014 Slavkov u Brna,Nádvoří zámku,Koncert na
 zámku
 31.05.2014 Brno Mediánky,Park za KC Sýpka,Den dětí
 festival
 31.05.2014 Pozlovice,Hotel Ogar, Koncert
 06.06.2014 Karlovy Vary, U hotelu Thermal,Mattoni
 Karlovarský karneval

- 07.06.2014 Ražice, Festival Ražický pražec
- 14.06.2014 Chvalkovice na Hané, Fotbalové hřiště, Dálkový pochod Z Chvalkovic
- 14.06.2014 Kamenná Lhota u Čestína, Hospoda U Doudy, Festival Kamenohotský cep
- 20.06.2014 Čáslav, Letní kino, Festival Banjo jamboree
- 21.06.2014 Benešov u Semil, Prostranství u školy, Setkání rodáků
- 21.06.2014 Ploukonice u Turnova, Saloon V jeteli
- 28.06.2014 Kdyně, Hrad Rýzmberek, Festival Rýzmberský guláš
- 28.06.2014 Podsedice, Fotbalové hřiště, Festival Podsedická facka
- 05.07.2014 Potůčky, Potůčky č.p. 42, Festival Country Potůčky
- 05.07.2014 Chomutov, Festival
- 11.07.2014 Pozlovice, Hotel Ogar
- 12.07.2014 Níhov, Prostranství na návsi, Festival Prameny
- 13.07.2014 Velké Meziříčí, Scéna na náměstí, Koncert Kulturní léto
- 19.07.2014 Bystrička Martin Slovensko / Slovakia, Fotbalové hřiště
- 25.07.2014 Prievidza Slovensko / Slovakia, Minigolf, - Country bál
- 26.07.2014 Partizánské Slovensko / Slovakia, Festival
- 27.07.2014 Most, kostel Nanebevzetí p. Marie, Folkový Most
- 02.08.2014 Týnec nad Sázavou, Městská slavnost Týnecký střep
- 02.08.2014 Budyně nad Ohří, Vodní hrad, Festival Budyňský poutník
- 06.08.2014 Blansko, Zámek, Festival Muzika pro Karolínu
- 07.08.2014 Brno, Nádvoří Staré radnice, Brněnské kult. léto koncert
- 08.08.2014 Pozlovice, otel Ogar, oncert
- 09.08.2014 Telč, Nádvoří zámku, Festival Prázdniny v Telči
- 10.08.2014 Fulnek, Koncert
- 15.08.2014 Zdíby, Fotbalové hřiště Sokola Veltěž, Country bál
- 16.08.2014 Louny, Výstaviště, Festival Lounské vábení
- 16.08.2014 Místo u Chomutova, Hrad Hasištejn, Festival válek pod hradbami
- 22.08.2014 Vranov nad Dyjí, Nádvoří zámku, Koncert
- 23.08.2014 Plzeň, ranč Šidlovák, Festival Oupn ér
- 29.08.2014 Piešťany Slovensko / Slovakia, Přístaviště, - Festival Country Lodenica
- 30.08.2014 Libštát, Ranč u jezevčíka, Festival Pozdní léto

VEGET

6. 5. 2014 Vegetpárty - koncert, Restaurace U Vodárny, Korunní 75, Praha 5, 20:00
17. 5. 2014 Womack fest - festival, Trnová u Dobříše, 10:00
18. 5. 2014 Baby DoModra - festival, Spolkový dům, K Vidouli 727, Praha 5 – Stodůlky, 18:00
21. 6. 2014 Potlach u Stráníků - festival, Kalk v Krušných horách
22. 6. 2014 Besedický klobouk - koncert, Besedice u Turnova, 14:00
13. 7. 2014 Besedický klobouk - koncert, Besedice u Turnova, 14:00
20. 7. 2014 DoModra - festival, Areál Šeberák, Praha 4 – Kunratice, 11:00
3. 8. 2014 Prázdniny v Telči - festival, Kocouří scéna, Telč – náměstí, 17:00

VOTVÍRÁCI

- 02.05.2014 Písek – Divadlo pod čarou (malá scéna)
- 09.05.2014 Lázně Hotel Vráž (MV)
- 05.06.2014 Vysočina – soukromá akce
- 27.06.2014 Jedraž – soukromá akce (MV)
- 18.07.2014 Oldřichov u Písku – Nováčekfest
- 25.07.2014 Lázně Hotel Vráž (MV)
- 26.07.2014 Ploukonice u Turnova – V jeteli – BG čtyřlístek

Uzávěrka BG listů č. 3/14

je 31.08.2014. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Petru Gärtnerovi** na e-mail petrgartner@tiscali.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátit.

Zájemci o členství v BAČR

Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hana Hyšplerová, Lipová 336, 50732 Kopidlno** nebo převodem na účet: 108596029/0300. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Hanky Hyšplerové (kontakt viz str. 2), která s nimi domluví podrobnosti. Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Bližší informace: viz strana 2 v Bluegrassových listech.

© copyright 2014

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů

jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po-Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

Suchá 22, 363 01 Ostrov nad Ohří
jjiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Senov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XIX, číslo 2, květen 2014.

Titulní fotografie: Nashville Bluegrass Band (<http://www.nashvillebluegrassband.net/>)

Uzávěrka: 30.4.2014.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Bludovice 137, 741 01 Nový Jičín.

Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Petr Gärtner, sazba: Miroslav Jiříštil, logo: Vince.